Yerkürenin ihtişamlı seyahati

Mehmet Bey: “33. Sözün 22. Penceresinde bahsi geçen, ‘Hangi tesadüf şu acaib-i masnuat ile dolu sefine-i Rabbaniyeyi bir meşher-i acâib yaparak yirmi dört bin sene bir mesafede, bir senede sür’atle çevirip, onun yüzünde dizilmiş eşyadan hiçbir şey düşürmesin?’ cümlesindeki yirmi dört bin seneden maksat nedir? Bu konuyu biraz açarsanız memnun olurum.”

Otuz Üçüncü Söz’ün Yirmi İkinci Pencere’si yerküredeki tevhid âyetlerini nazara veriyor. Bedîüzzaman Hazretleri bu derse, yerkürenin yüz bin ağzı bulunduğunu, her bir ağızda yüz bin dilin yer aldığını, her bir dilde Allah’ın varlığını, birliğini, kudretini, ilmini, irâdesini ve sâir sıfatlarını gösteren yüz bin zikir, tesbih ve delil bulunduğunu kaydederek başlıyor ve aynı zamanda yerkürenin anatomisini coğrafya ölçüleriyle işliyor.

Bu Pencere’de bildiriliyor ki, yerkürenin yaratılış öncesine baktığımızda, akan bir sudan taş ve o taştan toprak yaratıldığı anlaşılmaktadır. Eğer dünya su olarak kalsaydı mesken edilmeye ve yaşanmaya kabil olmazdı. Eğer taş olduktan sonra demir gibi sert kalsa idi, istifâde edilmezdi. Öyleyse yeryüzünü yaşanıp istifâde edilecek toprakla doldurarak canlıların ihtiyaçlarını gören elbette Sân-i Hakîm’dir.

Toprak tabakasının üzerine; içinden gelen zelzeleler ve sarsıntılar yerküreyi hareketinden ve vazifesinden şaşırtmasın ve yerküre teneffüs etsin, denizin istilâsından karaları kurtarsın, canlılara lâzım olacak hayat maddeleri için birer hazine olsun, havayı tarayarak zehirli gazlardan temizlesin, suları içinde biriktirip depolasın ve canlılar için lâzım olan sair madenlere kaynaklık etsin diye “dağlar” direği dikilmiştir. İşte yerkürenin bu vaziyeti, doğrudan, yüksek hikmet ve sonsuz kudret sahibi Allah’ın varlığına ve birliğine kesin bir delil teşkil etmektedir.

Bu bilgileri verdikten ve bütün dikkatleri hikmetle yaratılmış yerküre üzerine çektikten sonra Üstad Bedîüzzaman Hazretleri soruyor: “Ey coğrafyacı efendi! Bunu ne ile izah edersin? Hangi tesadüf şu acaib-i masnuat ile dolu sefine-i Rabbaniyeyi bir meşher-i acaib yaparak, yirmi dört bin sene bir mesafede, bir senede sür’atle

çevirip, onun yüzünde dizilmiş eşyadan hiçbir şey düşürmesin?” 1

Yerküremiz, saniyede otuz kilometrelik (saatte yüz sekiz bin kilometrelik) bir hızla, yaklaşık bir milyar kilometre olan güneş etrafındaki yörüngesini üç yüz altmış beş günde, yani bir yılda alıyor. Demek oluyor ki, yerküremiz üç yüz altmış beş defa kendi ekseni etrafında dönerken, bir defa güneş etrafında dönüyor.

Dünya gezegeninin dört ayrı hareket sergilediği gözleniyor. 1- Kendi ekseni etrafında dönüyor. 2- Diğer gezegenlerin etkisiyle güneşle birlikte yörünge içi hareketlerde bulunuyor. 3- Güneş etrafında dönüyor. 4- Güneşle ve sâir gezegenlerle birlikte saniyede yirmi kilometrelik (saatte yetmiş iki bin kilometrelik) bir hızla Herkül takımyıldızının sınırında bulunan bir noktaya doğru ilerliyor. 2

Yerküre baş döndürücü hızıyla bir Mevlevî gibi raks ede ede dönerken, üzerinde dizilmiş eşyaları dağıtmıyor, sırtında yaşayan canlılara zarar vermiyor, insanları korkutmuyor, hayvanları ürkütmüyor; tam aksine çok rahat bir beşik gibi, müşfik bir ana kucağı gibi hiçbir sarsıntı hissettirmeksizin dönüyor, dönüyor, dönüyor.

Bedîüzzaman Saîd Nursî Hazretleri, yerkürenin güneş etrafında aldığı bu uzun yörüngenin ölçüsünü verirken bir fıkıh terimi kullanarak, yaklaşık bir milyar kilometreyi, yirmi dört bin senelik bir mesafe olarak nazarlara sunuyor.

Bu, şu demektir: Normal bir hızla yaya yürüyen bir insan altı saatte yaklaşık otuz kilometre yol alır, on sekiz saatte (yani dinlenme süreleri ile birlikte üç günde) ise doksan kilometrelik yol alır. Doksan kilometrelik yola çıkan bir insan, bu mesâfe ile seferîlik haklarından yararlanır.

Gelelim hesaplamaya: Bir yılda üç yüz altmış beş gün vardır. Bir gün yirmi dört saat hesabıyla, üç yüz altmış beş gün, sekiz bin yedi yüz altmış saat ediyor. Bu hesaptan yürüdüğümüzde, normal bir hızla yaya yürüyen bir insanın, yerkürenin yaklaşık yörünge uzunluğu olan bir milyar kilometreyi yirmi dört bin senede ancak aldığını buluruz.

Demek yerküremiz insan yürüyüşü hızıyla yol alsaydı, güneşin etrafındaki bir turunu yirmi dört bin senede tamamlayacaktı. Ya da, yirmi dört bin seneye bir sene diyecektik.

Oysa yerküre saatte yüz sekiz bin kilometre hız yaparak, güneş etrafındaki uzun mesâfeyi bir senede alıp geçiyor. Böylece insanın yaya yürüyüşüne göre yirmi dört bin sene tutacak olan bir mesafeyi, yerküre bir senede gezmiş ve üzerinde yaşayan emânet-i kübrâ sahibi halifeleri gezdirmiş oluyor. Üstad Hazretlerinin ifâdesiyle, bir

“sefine-i Rabbâniye” olduğunu eksiksiz göstermiş oluyor.

Bu eşsiz uzay gemisinde, bize eşsiz bir uzay seyahati ikrâm eden Allah’a sonsuz hamd olsun. Âmîn.

Dipnot:

1- Sözler, s. 616; 2- Hachette, 12/4711.